

lu, fungují také jako udání pro ruskou rozvědku, která se skrývá pod obchodní společností s názvem Amtorg.

Teremin: Vážený pane otče, první měsíc v Novém světě utekl velice rychle. Amerika nás přijala vildně, i když poněkud rezervovaně. Podářilo se nám setkat se s několika vysoce postavenými lidmi. Na koncert v Pabstově divadle na Broadwayi minuly týden přišel Astor i Ford, ale neprojevili o nástroj větší zájem. Zato Walter Rosen byl tak laskavý a umožnil mi návštěvu jedné ze svých továren na letecké motory v Massachusetts. (Vejde pracovník Amtorgu 1 a pracovník Amtorgu 2. Ocitneme se tak v jejich kancelářích.)

Amtorg 1: Jaké jsou to motory?

Teremin: (pokračuje v psaní dopisu) Přál bych vám ty motory vidět, tatínku. Překrásné dvanáctiválce Rolls Royce, dvacet čtyři ventilů, výkon tisíc dvě stě koní.

Amtorg 1: A kolik jich vyrobí?

Teremin: Takových motorů vyrobí kolem dvaceti ročně, ale není pochyb o tom, že je možné výrobu zdvojnásobit i ztrojnásobit... Ale teď už musím končit. Pozdravy mamince, strýci a Vladimírovi. Doufám v brzké shledání. Váš Lev Sergejevič.

(Zatím pracovníci Amtorgu rozlévají vodu, Teremin přeloží list a zasune do obálky, chce ji zalepit, ale pak si to rozmyslí a nechá ji tak. Oni ho pozvou ke stolu, nadšeně ho vítají.)

Amtorg 1: Ta továrna na letecké motory je velice zajímavá. Bude třeba, abyste se tam vrátili a pořídili nějaké fotografie. Zajímá nás, do jakých letadel se motory montují, tvary jejich křídel, také brzdové systémy a způsob uchycení kol.

(Luskne a Amtorg 2 dá Tereminovi fotografický přístroj.)

Teremin: Chci jen podotknout, že nejsem letecký konstruktér. Možná by bylo lepší vyslat tam někoho, kdo něco takového studoval.

Amtorg 1: Naopak. Vy se pro tuhle práci výborně hodíte. Jste učenlivý. V Rusku si vás všichni velice považují.

Teremin: Kdo si mne považuje?

Amtorg 1: Sám velitel rozvědky, Jan Karlovič Berzin, o vás řekl, že jste velice schopný člověk.

Teremin: Děkuji.

Amtorg 1: Nám neděkujte, to je názor soudruha Berzina. (Členové Amtorgu pozvednou sklenice.)

Na Jana Karloviče Berzina! Ať žije!

Teremin: Ať žije Jan Karlovič Berzin!

Amtorg 1: Jak pokračují vaše koncerty na tereminvox?

Teremin: Návštěvnost je průměrná.

Amtorg 1: Na to se neptám.

Teremin: Zapsal jsem si jména některých důležitých osob, které přišly na náš koncert. (podává papír se jmény) Ale musím říct, že v Anglii a Francii jsme měli větší ohlas. Tady v Americe lidé nechtějí jen poslouchat.

Chtějí si všechno hned vyzkoušet...

mám mnoho zakázek na stavbu tereminu.

Amtorg 1: Proslýchá se, že si ho u vás objednal i Charlie Chaplin.

Teremin: Stavím pro něho jeden exemplář. Ale je jasné, že nemohu uspokojit všechny zájemce.

Amtorg 1: Možná byste mohl.

(Luskne a Amtorg 2 začne názorně ukazovat nějaká čísla na nástěnném grafu.)

V loňském roce utratili Američané jen za nákup klavírů třicet šest milionů dolarů. Na druhém místě jsou překvapivě violoncella: dvanáct milionů dolarů. Není důvod, proč by za nějaký rok dva nemohli vydat podobnou částku na tereminvox.

Teremin: Jak?

Amtorg 1: Velice jednoduše. Začnete ten svůj nástroj vyrábět sériově.

Teremin: To bohužel není možné. Víte, jak to vypadá.

Jak ten nástroj zní.

(Teď se již členové Amtorgu neudrží a rozesmějí se. Možná poprvé a naposledy v této hře. Pak zvažní.)

Klavír i violoncello jsou velice staré nástroje, prověřené časem. Tereminvox je stále ještě ve stadiu zrodu.

Amtorg 1: Ten váš manažer, ten Němec...

Teremin: Hans Goldberg...

Amtorg 1: ...říkal jste, že je velice schopný.

Teremin: Ale nedokáže dělat zázraky. Krom toho na něco takového bychom jistě potřebovali víc času.

Amtorg 1: Času máte spoustu.

Teremin: Mám vizum na dva měsíce.

Amtorg 1: S tím si nedělejte starosti.